RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.395 van 29 januari 1998
in de zaak A. 74.963/VII-15.665.

In zake : 1. Joris VAN WALLEGHEM,
2. Dorine VERGOTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomende partij :

de n.v. INAFZO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HONORE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 4A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris VAN WALLEGHEM en Dorine VERGOTE op 14 juli 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 20 april 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling "houdende verwerping van het beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing d.d. 7 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij aan de n.v. INAFZO, Ieperstraat 192 (te Zonnebeke) een milieuvergunning wordt verleend voor de toevoeging van 7, 3 ha stortplaats";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat B. ROELANDTS die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. HONORÉ, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. INAFZO met een verzoekschrift van 1 augustus 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift doen gelden :

> "De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte berokkent de verzoekende partijen tevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De eerste verzoekende partij ondergaat dat nadeel in hoofdzaak in haar hoedanigheid van eigenares van de aanpalende gronden en bewoonster van een op circa 150 meter afstand gelegen huis. De tweede verzoekende partij lijdt het nadeel tevens als landbouwster-exploitante van het aanpalend bedrijf.
>
> De aangevochten akte betreft een vergunning voor een uitbreiding van een klasse I-stortplaats tot op de percelen, onmiddellijk palend aan deze van de verzoekende partijen, door storting van industriële afvalstoffen.
>
> Zo'n reliëfwijziging door storting van afvalstorten berokkent op zich reeds ernstig nadeel aan de buurt, leefwereld en het uitzicht van de verzoekende partijen.
>
> Een en ander is des te ernstiger daar er tussen de percelen van de verzoekende partijen en het geplande stort klasse I géén behoorlijke afzonderingsgordel of groenscherm bestaat, door de vergunningaanvrager geen groenscherm is aangebracht (hoewel dit in talrijke vroegere vergunningen werd opgelegd) en het bezwaar van de verzoekende partijen m.b.t. de afwezigheid van zo'n groenscherm met de aangevochten akte werd verworpen. Daardoor hebben de verzoekende partijen rechtstreeks zicht op het geplande afvalstort.
>
> Zo'n afvalstort brengt voorts een risico van een zeer ernstig en niet te herstellen nadeel met zich mee door het gevaar voor het grondwater. De Ieperiaanse kleilaag, waarin de put zich bevindt, heeft diverse breuklijnen, en deze klei heeft een verbrokkelde structuur en gelaagdheid. Dit laatste

komt tot uiting in de aanwezigheid van zandige klei, een aantal meters onder de huidige stortplaats. De verzoekende partijen, die enkel over een eigen waterwinning beschikken, zouden, bij eventueel aantasting of bezoedeling van het grondwater, dan ook buitenmatige ernstige schade kunnen oplopen.

Zoals uit het plan in bijlage blijkt, is de grens tussen de huidige kleiput en de eigendom van de verzoekende partijen amper enkele meters, en is zelfs een deel van hun landbouwgronden in de put weggezakt. Een vergunning voor een afvalstort waarvan niet de precieze ligging ten aanzien van de eigendomsgrens is te bepalen, houdt daardoor ook een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in door het gevaar van verdere verzakkingen van deze landbouwgronden, of door het gevaar van een onvoldoende brede afzondering ten aanzien van de stortplaats, met gevaar van bezoedeling en schade aan de landbouwgewassen door overwaaiende bestanddelen van de gestorte industriële afvalstorten. Dat een en ander niet hypothetisch is, blijkt uit het feit dat op 5 november 1996 een massa gieteriezand en filterstof overwaaide van het nabijgelegen klasse 3-afvalstort. Eenzelfde vervuiling van de landbouwgronden door (gevaarlijke) industriële afvalstoffen kan de landbouwgronden duidelijk zeer ernstige schade berokkenen.

De stortplaats met industrieafval zal tevens ernstige lawaaihinder en reukhinder meebrengen. Een klasse 1 - afvalstort brengt bijna onvermijdbaar stankhinder met zich mede. Bepaalde industriële afvalstoffen bezorgen op zich reukhinder. Het percolaatwater en de chemische reacties in het stort doen de rest. Zo'n geurhinder is uit zijn aard moeilijk te herstellen. Dat het risico van geurhinder ten gevolge van het stort tevens ernstig is, hoeft geen betoog.

Eind maart - begin april 1997 konden de verzoekende partijen en hun kinderen aldus nauwelijks ademhalen t.g.v. de stankhinder, wat vastgesteld werd door de politiecommissaris in een p.v.

Tenslotte draagt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten vergunning bij tot de sluipende verlegging van de ontginning en bijhorende stortactiviteiten naar de gronden van de verzoekende partijen toe. Door de minstens als onduidelijk te bestempelen vergunning, dreigt het afvalstort weerom enkele meters dichter bij het landbouwbedrijf van de verzoekende partijen te liggen.

Eenmaal een afvalstort is gestort, is het uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk om dat afval nog verwijderd te krijgen. De moeilijke herstelbaarheid van het nadeel spreekt dan ook voor zich";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij repliceert :

"1. Vooreerst stellen verzoekende partijen dat een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel wordt berokkend aan het uitzicht dat verzoekende partij heeft, gezien tussen de percelen van verzoekende partijen en het geplande stort geen behoorlijke afzonderingsgordel bestaat of groenscherm zou zijn aangelegd, waardoor verzoekende partij(en) rechtstreeks zicht hebben op het afvalstort.

Volgens verzoekende partijen is hun landbouwbedrijf ongeveer dertig hectaren groot en aanpalend aan het stort. Waar kan worden aangenomen dat verzoekende partijen wel zicht hebben op het voorgenomen stort, verduidelijken zij niet of dit zicht ook vanuit hun woning kan worden waargenomen. Wanneer dit niet het geval is kan het nadeel zeker niet als ernstig worden omschreven.

Daarenboven is de verstoring van het zicht slechts een tijdelijk gegeven. De afvalstoffen zullen immers bedekt worden met een afdekkingslaag zodat niets meer van het stort zal te zien zijn. Op die afdekkingslaag zal groenbeplanting worden aangebracht. Hieromtrent werd een uitvoerige landschapsstudie uitgevoerd. In het MER-Rapport wordt een afdekkingslaag voorzien die de ontwikkeling van een bos kan garanderen. Het tijdelijk karakter van het nadeel ontkracht het moeilijk te herstellen karakter ervan.

2. Verzoekende partijen argumenteren verder dat de exploitatie van het stort het grondwater zal bezoedelen.

Dienaangaande dient opgemerkt, zoals in het advies van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen duidelijk gesteld, dat de inrichting gelegen is in een hydrogeologisch veilig gebied. De Ieperiaanse klei is op zich reeds een nauwelijks doorlatende grondstructuur. Daarenboven gelden de nodige technische maatregelen om schadelijke invloeden maximaal te voorkomen. (zijdelingse afdichting van de kleiputwanden; drainagesysteem en beschermfolie, scheiding tussen percolaat- en hemelwaterstromen).

Het bestreden besluit doet overigens blijken van de bijzondere aandacht voor deze problematiek.

De kritiek die verzoekende partijen uitoefenen, alsmede hun vrees voor bezoedeling van het grondwater is niet terecht, minstens niet ernstig te noemen.

3. Verzoekende partijen wijzen ook op het gevaar voor geur- en lawaaihinder. Het MER-rapport wijst er evenwel op dat deze effecten als verwaarloosbaar dienen te worden beschouwd. Dit geldt eveneens voor de effecten op de landbouw die gering worden genoemd.

(p. 125 MER). Ook deze beweerde nadelen kunnen niet ernstig worden genoemd.
4. Tot slot wijzen verzoekende partijen op de ’sluipende verlegging’ van de ontginning en bijbehorende stortactiviteiten naar hun gronden toe, doordat de vergunning op dit punt niet duidelijk zou zijn. Dat de vergunning op dit punt niet duidelijk zou zijn is een onterechte interpretatie van verzoekende partijen, zodat dit geen nadeel kan opleveren. Voor wat het gevaar betreft op verzakkingen van de landbouwgrond kan het volstaan dat dit nadeel verband houdt met de ontginning en niet met de exploitatie van een stortplaats. Bovendien is een dergelijk nadeel niet moeilijk herstelbaar, indien zulks zich zou voordoen.
Gelet op voorgaande dient besloten te worden tot de ontstentenis van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

3.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij aan dit verweer niets essentieels toevoegt;

3.2. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om volgende redenen :

3.2.1. Het bestreden besluit vergunt het volstorten, tot op maaiveldhoogte, van een bestaande kleiput, met nabestemming groenbeplanting en bebossing. De aangevoerde visuele hinder vloeit in de eerste plaats voort uit de stedenbouwkundige vergunning voor de reliëfwijziging, die op 26 november 1996 verleend werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke, welke vergunning eveneens met een vordering tot schorsing en één tot vernietiging door de eerste verzoekende partij wordt bestreden.

3.2.2. De verzoekende partijen tonen niet aan dat er een reëel gevaar op grondwaterbezoedeling bestaat. Het milieueffectenrapport stelt daarentegen : "Vergunde grondwaterwinningen die door het project beïnvloed kunnen worden zijn niet aanwezig".

3.2.3. Het "gevaar van verdere verzakkingen van deze landbouwgronden", indien dit reëel zou zijn, vloeit niet voort uit de bestreden stortvergunning.

3.2.4. Het milieueffectenrapport vermeldt dat "bij degelijke exploitatie van de stortplaats ... geen stof- of geurhinder (wordt) verwacht". Er wordt daarbij verwezen naar opgelegde preventieve maatregelen. De uiteenzetting van de verzoekende partijen ontkracht dit standpunt van deskundigen niet.

3.2.5. Ten aanzien van de geluidshinder stelt hetzelfde rapport :

> "Aan de hand van metingen uitgevoerd nabij de stortplaats werd een idee gevormd van de te verwachten geluidsniveaus bij uitbreiding van de stortplaats. Hieruit blijkt dat het geluidsniveau t.h.v. 2 woningen de richtwaarde in geringe mate zal overschrijden en dit gedurende 1 à 2 maanden".

De loutere bewering van de verzoekende partijen weegt hier niet tegen op.

3.2.6. De aangevoerde stof-, geur- en geluidshinder zijn bovendien slechts van tijdelijke aard en zullen verdwijnen eens de kleiput is volgestort.

3.2.7. Het "bijdragen tot" de "sluipende verlegging van de ontginning ... naar de gronden van de verzoekende partijen toe" is geen nadeel dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

4. De vaststelling dat niet voldaan is aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. INAFZO in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari 1900 achtennegentig, door :

de H R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **R. STEVENS.**